

бѣше ходилъ освенъ при Зоя и дълго разговарѣлъ съ нея, а отъ тамъ идеше направо въ къщи.

-Чети ли записката?—попита чорбаджи Вълко.

-Четохъ я—сухо отговори Груйо.

-Не е лошо ако тя се съгласи. Ти какъ мислишъ?—

Той и пишеше че е съгласенъ да купи всичкитѣ имоти въ Краставо село на Стефан наки и я молеше да го склони. За женидба нищо не се говореше тамъ.

-Азъ мисля че Зоя нѣма да се съгласи никога—каза Груйо и съ това се свърши цѣлия имъ разговоръ. Чорбаджи Вълко не попита защо Зоя нѣма да се съгласи и предпочете да ~~мѣхих~~ се направи ужъ ~~нахихихихих~~ че не види недоволството на ^{дяда} на си. Той мислеше че момъкътъ е недоволенъ отъ посещенияето и отъ ~~дѣла~~ ^{дѣла} си кои мразѣше.

Блещъ нѣколко дена чорбаджи Вълко получи писмо отъ Зоѣ по едно турче. Зоѣ му пишеше че непременно трѣбва да се срещне съ нея а ако иска тя сама ще д-де при него да му съобщи ~~многомногомногомного~~ нещо много важно. Вълко и отговори че най-хубаво ще бѣде срещата да стана ~~нахихихих~~ по-късно у тѣхъ, въ петъ вечертъта когато синътъ му Груйо ще го нѣма и никой да не знае. ~~Зххххх~~ Остават още единъ денъ до нея и ето тъкмо тогава въ четвъртакъ презъ първата половина на месецъ ~~мѣсѣцъ~~ ^{мѣсѣцъ} юний 184...год. следъ като изпрати Груйя съ нѣколко негови хора да събере неплатения бегликъ отъ селата, най-неочаквано пристигнаха двамата му синове. Петъръ и Станко.

глава втора.

OOOOOO—OOOOOOAONOAOLOOOTOBOOOODOBOAOOHOAO

ПЕТЪРЪ И СТАНКО

Б Р А Т Я Т А . —

Както казахъ отъ втората си жена Маньонка Вълко имаше двама синове бли-знаци Груйо и Станко. Той следваше въ Русия по него време отначало въ Киевъ а послѣ писа на баща си че кой знае защо иска да се премести въ Москва. Сра-рия му отговори че е съгласенъ стига и тамъ да минава съ съжитѣ пари но ре-отата не стана така. Следъ две недели Станко пишеше че изменилъ намерението си и решилъ да замине за Петербургъ. Въ дългото писмо което изпрати на баща си той излагаше своитѣ съображения твърде неоснователни и суетни: въ Петер-бургъ ималъ такъвъ и такъвъ приятель нѣкакъвъ руски князь Катакавскій, които сѣщо следвалъ медепина/Станко следваше медепина. Тѣй поне знаѣха всички/кои-то самъ го склонилъ да напусне Киевъ и замине въ Петербургъ при него. По-на